

Kvaliteta: Kako resno (primerno) je dejanje? – SPORNA

Nepravilne glagole se je treba naučiti na pamet.

Primernost: Ali je to pravo mesto za razpravo o tem (točkah 1, 2, 3)? – v besedilu ni opredeljeno

Iz besedila kot sporna *stasis/constitutio* izstopa kvaliteta oz. opredelitev *resnosti problema*. Kaj je tisto, kar je pri nepravilnih glagolih predstavljeno kot sporno izhodišče, oz. ali gre za »dobro ali slabo stran« problema, je nakazano v stavku, ki uspešno obvladovanje nepravilnih glagolov povezuje z nujnostjo njihovega memoriranja – in sicer z vpeljavo členka 'pač', ki v tem primeru nadomešča implicitno trditev (npr.: *Pri angleščini je učenje na pamet nujno, čeprav ni prijetno/zanimivo/zabavno/koristno/običajno* ipd.), s katero naj bi se »bralci« sprijaznili (tj. naj bi jo sprejeli). Dilemo o sprejemljivosti učenja na pamet skušata odpraviti tudi navedena razloga, ki opravičujeta nujnost »učenja nepravilnih glagolov na pamet«, in sicer, da je rezultat učenja na pamet znanje glagolov, ki ima svoje koristi (*je podlaga tvorjenju časov in trpnikov*), in da postopek učenja na pamet lajša posebna okoliščina v angleški slovnici, povezana z majhnim številom glagolov, ki jih je treba usvojiti s pomočjo učenja na pamet (*nepravilni glagoli v angleščini ne tvorijo tako velike skupine glagolov*).

Mreža sedmih vprašanj

Ko s pomočjo *izhodiščnih vprašanj* ugotovimo, »kaj se je zgodilo« (oz. kaj je tisto, kar je v danih okoliščinah sporno), lahko iskanje oz. izbor argumentov nadaljujemo s pomočjo »mreže sedmih vprašanj«, katere oblikovanje nekateri prav tako pripisujejo že omenjenemu Hermagoru iz Temna in izvira iz sodnega govorništva. Pomen splošne uporabe takšne mreže je v tem, da s pomočjo niza osnovnih vprašanj o osebah, dejanjih, času, prostoru, načinih in vzrokih ugotovimo konkretne okoliščine spornosti teme/predmeta govora, ki predstavljajo razlog za naš govor: *kaj natanko se je zgodilo, kdo je to storil, zakaj naj bi govorili, zakaj naj bi nekoga prepričevali, zakaj nekaj pisali*. Povedano nekoliko drugače, s pomočjo sedmih osnovnih vprašanj je mogoče identificirati argumente v sleherni situaciji za sleherno stvar, ne da bi v tej točki morali že kaj vedeti o argumentiranju samem (njegovih principih in pravilih).

Kaj (se je zgodilo)?

Kdo (je to storil)?